

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Deželni zbor kranjski.

(V. seja dne 28. januarja)

Deželni glavar Detela je otvoril sejo in konstatiral nje sklepčnost. Po prečitani in odobrenju zapisnika zadnje seje so se došle predloge in peticije odkazale pristojnim odsekom.

Posl. dr. Žitnik je nujno predlagal, naj se izvoli odsek 9 členov, kateri naj sestavi udanostno addresso cesarju povodom petdesetletnice njegovega vladanja.

Za nujnost predloga so govorili poslanci dr. Žitnik, baron Schwegel in dr. Tavčar, potem pa je dr. Žitnik v daljšem, patrijotičnega duha napolnjenem govoru očital delovanje cesarjevo tekom petdesetih let njegovega vladanja, povdarjaje slasti, da je cesar Franc Jožef poleg Marije Terezije in Jožefa II. najpopularnejši vladar iz habsburške rodovine, in da imamo posebnost Slovinci preobilo vzrokov, biti cesarju hvaležni. Dasi je prostora za vse narode v Avstriji, je narodnostni prepričanje zopet vzplamtel. Dogodbe v parlamentu so znane. Govornik je na kratko pojasnil borbe v parlamentu in rekel, da tisti, ki solze pretaka radi dogodb, naj jih pretaka nad obstrukcijo. Prepričan sem, da je samega cesarja užalostilo, kar se je zgodilo. Mi želimo, da se omogoči zopet parlamentarno delovanje, in da se pogodba z Ogersko sklone ustavnim potom. Sprava mej narodov je potrebna, a je le mogoča na podlagi enakopravnosti in relativne svobode, a podlaga in pogoj obstanka Avstrije je ljubezen narodov do cesarja, katerega naj Bog še dolgo časa ohrani. (Živahno odobravanje in ploskanje.)

Poslanec dr. Barbo je poročal o razdružitvi selske občine Brusnice v dve samostojni občini oziroma glede izločitvi katastrskih občin Gornja Orehovica in Polhovica iz selske občine Brusnice ter ustanovitvi teh katastrskih občin kot samostojna selska občina Orehovica in predlagal, naj se predloženi zakonski načrt odobri. — Sprejeto.

Posl. baron Schwegel je poročal o računskem sklepu muzejskega zaklada za l. 1896. in o proračunu za l. 1898. Računski sklep izkazuje, da se je proračun za l. 1896. nekoliko prekoračil. Proračun izkazuje 6750 gld. potrebščine in isto toliko dohodkov. Govornik je obširno razpravljal o reor-

ganizaciji dež. muzeja in ker je vlada za letos postavila samo 3000 gold. podpore v proračun, ne 4000 gld., je predlagal, naj bi deželni zbor prosil, da vlada za prihodnje leto postavi 4000 gld. podpore v proračun, in da jo potem zviša na letnih 5000 gld.

Zbornica je odobrila računski sklep in proračun.

Posl. Višnikar je poročal o proračunu pokojninskega zaklada za l. 1898. Proračun izkazuje potrebščine 34.357 gld., pokritje znaša 10.697 gl., torej je primankljaja 23.660 gld., kateri je pokriti iz deželnega zaklada. Poročevalec je predlagal, naj se proračun odobri. Dalje je predlagal, naj se umirovljenemu učtelju Karlu Krištofu zviša normalna pokojnina od 355 gld. na 400 gld., naj se trem otrokom vdove Terezije Vrančič zviša vzgojnina skupaj na 87 gld.; naj se prošnja vdove Kristine Kermavnar za zvišanje pokojnine odkloni; naj se učiteljski siroti Albini Praprotnik podaljša vzgojnina 120 gld. do konca septembra 1898; naj se sinu Karoline Kočevarjeve podaljša vzgojnina 30 gld. za tri leta; naj se Mariji Furlan podaljša miloščina 100 gold za tri leta; naj se Franciški Kalin in njenim otrokom podaljša miloščina 150 gld. za tri leta; naj se Mariji Sadar dovoli miloščina 60 gld. za leto 1898; naj se Ani Jug podaljša miloščina 50 gld. za tri leta; naj se Ani Novak za njenega sina dovoli miloščina 36 gld. do leta 1909; naj se Jož. Eisenzopfu dovoli miloščina letnih 48 gld.

Zbornica je vzprejela vse predloge in odobrila proračun.

Posl. dr. Žitnik je poročal o podporah za šolske zgradbe in je predlagal, naj se iz deželnega zaklada za leto 1898. podeli podpore za sledeče šolske zgradbe: Erzelj 400 gld., Budanje 300 gld., Trava 800 gld., Kočevska Roka 500 gld., Stari Breg 200 gld., Oslnica 400 gld., Fara 400 gld., Loški Potok 500 gld., Raka 500 gld., Primskovo 500 gld., Iška vas 500 gld., Orehek 400 gld., Vodič 400 gld., Suhor 200 gld., skupaj 6000 gld.

Dalje je predlagal, naj se prošnja občine Črni vrh odkloni. — Sprejeto.

Posl. Hribar je poročal o logaškem vodovodu. Pojasnil je obširno in temeljito vso zadevo in predlagal: „Občinama Gorenji in Dolenji Logatec

dovoli se poleg že v XIII. seji dne 13. februarja 1895. l. obljubljenih podpore 10.500 gld. za razširjeni načrt vodovoda še nadaljni prispevek 4500 gld., torej skupno 15.000 gld., ki se izplača občinama v 1898. l. 10.000 gld. in v 1899. l. 5000 gld., ako bo visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo prispevalo za ta vodovod s 50% cele potrebščine.“ — Sprejeto.

Posl. dr. Majaron je poročal o nakladi na najemščino od stanovanščak v Novem mestu in je predlagal: „V mestni občini Novo mesto se za leto 1899. do vstetega leta 1908. dovoljuje pobiranje 4% naklade na najemščino od stanovanščak na ta način, da se ta naklada ne pobira od letnih najemščin pod 24 gld. in od najemščin za stanovanščake c. in kr., oziroma c. kr. vojaških oblastev in c. in kr., oziroma c. kr. častnikov, dočim je od vseh drugih najemščin za stanovanščake plačevati na leto po 4 krajcarje od vsacega najemninskega goldinarja.“

Posl. Višnikar je poročal o prošnji krajnega šolskega sveta v Belicerkvi za uvrstitev ondotne učiteljske službe v višji plačilni razred in je predlagal, naj se za sedaj odkloni. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji Franca Jereba, učenca na c. kr. vinarski in sadjarski učilnici v Klosterneuburgu za podporo in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru v rešitev. — Sprejeto.

Posl. Lenarčič je poročal o preložitvi okrajne ceste Sv. Peter-Trnovo mej Globovnikom in Knežakom in je predlagal: „V cestnem okraju Ilirska Bistrica je nekdanja leta 1897. ekskamirano in po oznanilu c. kr. deželne vlade za Kranjsko od 15. januarja 1869, št. 230, dež. zak. št. 9, mej konkurenčne ceste uvrščeno cesarsko cesto št. Peter-Trnovo v prog, ki se začena pri hiši št. 109 v Knežaku do parcele 1150 katastrske občine Topolec na Globovniku preložiti po načrtu, katerega je dal napraviti okrajni cestni odbor za skladovni okraj Ilirska Bistrica.“ Zajedno je predlagal, naj se dovoli za zgradbo te ceste izredna podpora 8000 gld., katera se izplača v letnih obrokih, po tem kakor bode delo napredovalo. — Sprejeto.

Posl. Globočnik je poročal o prošnji občin Ajdovca in Dvor za zgradbo nove okrajne ceste od deželne ceste pri Dvoru skozi Mačkovec-Podlipo do okrajne ceste v Vrbovcu in predlagal, naj se od-

LISTEK.

Sv. Anton

(Spisal Josip Trdina.)

V predpustu je bilo in Mila je štela takrat 25 let. Bila je čednega, podolgačnega obraza, z živimi, temnimi očmi ter srednje, malo prebujne postave. Ljudje so tudi rekali, da je bogata, a vendar ni mogla dobiti — moža.

„Muhe se na med lovijo,
A možje se na petice.“

A niti petice, niti dražesten, sedaj že malo jesenski obrazek ni privabil doslej Travnarjevi gosposodični snubača. Da ima možki svet tako malo okusa za „lepo“, da se niti malo ne briga za „dobro in koristno“, to je Milo strašno togotilo. Skoro bi bila že obupala nad vsem svetom ter vstopila v samostan, a zadnji trenotek jej je prešinila rešilna misel glavo. Če ta ne pomaga, potem — adijo svet!

Urno se je opravila in stopala kmalu po mestnem tlaku. Ustavila se je na glavnem trgu pred veliko, lepo prodajalno, v katere obširni iz-

ložbi so bili okoli dveh treh slik razstavljeni kar najraznovrstnejši kipi od najfinejšega porcelana, sadra, mramorja in drugih tvarin. Poleg Apolonov, Vener, Faustov in Marjetic so ponižno stale tudi Matere božje, angelji in svetniki različne vrste, imenitnosti in velikosti. Tam prav v kotu je stala mala, a zelo fino izdelana sohica: tonzuriran mož z nebeškim detetom v naročju. Nad glavama se jima je krožil sij.

Mila se je razveselila.

„Ta le je pravi! Jedino ta mi pomore, ta je moje zadnje, a trdno upanje!“

Stopila je v prodajalnico ter zahtevala nekam v zadregi soho sv. Antona, kakoršna stoji v izložbi. Dobila jo je za drag denar.

Domov priselši je postavila sohico na malo, v kotu stoječo mizico ter prižgala pred njo oljnato svetilčico. Zaupno je uprla v svetnika oči ter vzdihnila:

„Preljubi sv. Anton Padovanski! Možila bi se rada. Ti mi moraš pri Bogu izprositi ženina, saj je vendar On sam dejal, da človeku ni dobro samemu biti, in kar Bog reče, je prav in dobro; pre-
skrbi mi torej naglo, naglo moj drugi „jaz“, pre-

skrbi mi — moža! Le to te prosim: dobi mi mladega, četudi ne bo lep!“

In odslej je prebila v kotu pred sohico vsaki dan po več ur. Molila je, prosila, zdihovala. Bila je uverjena, da jo dobri sv. Anton usliši. A mineval je dan za dnem, mesec za mesecem, minulo je jedno, minuli sta dve, minuli so tri leta, Mila pa je bila še vedno samica. Zadovoljna bi bila že s starim vdovcem, da bi bil le zdrav. Izgubljala je čim dalje bolj zaupanje do sv. Antona; molila ni več tako goreče, kajti slutila je, da je njena molitev zaman. Minulo je šestokrat po več dni, a Mila se ni približala svetniku. Z nekim zaničevanjem in celo s sovraštvom je zrla nanj; a včasih zopet se je skesano zjokala pred njim ter ga prosila odpuščenja. Vendar zaupanje je ginevalo, zamrlo je slednjič popolnoma. Mila je začela sv. Antona mrzeti, sovražiti.

Nekega dne pa je priklopelo to sovraštvo do vrhunca. Mila je bila videla poroko lepe, jedva 17letne deklice in to jo je kar razbesnilo; planila je na ubogo sohico ter jo zagnala razjarjena iz li nadstropja doli na cesto. Tresnilo je, nekdo je zastokal, in pred hišo je ležalo več belih sadrovih

stopi deželnemu odboru v nadaljnjo pretresovanje in svojočasno poročanje — Sprejeto.

Posl. Lenarčič je poročal o prošnji županstva v Preserji za ureditev občinske ceste Preser-Gorenja-Brezovica-Rakitna mej okrajne ceste in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru.

Posl. Božič je poročal o prošnji občin Polom, Stari Log, Ambrus in drugih za zgradbo okrajne ceste iz Kleč skozi Polom v Seč in je predlagal, naj se odstopi deželnemu odboru, da stvar preišče in v prihodnjem zasedanju o njej poroča. — Sprejeto.

Posl. Božič je poročal o prošnji 24 gospodarjev za izločitev katastralne občine Sanabor iz občine Vrhpolje ter združitve z občino Col in je predlagal, naj se odstopi deželnemu odboru, da stvar preišče in o njej v prihodnjem zasedanju poroča. — Spr. jeto. (Konec prih.)

V Ljubljani, 28. januarja.

Adresni načrt gališkega deželnega zbora.

Krakovski „Czas“ piše: Koncem maja minolega leta so sklenile stranke večine deželnega zbora programno adreso. Ta in adresni načrt gališkega deželnega zbora se zlagata kakor dva dobra stiha s harmoničnim ritmom in stikom. Poročevalec je bil sicer isti na obeh straneh: grof Adalbert Dzieduszycki. Apel dunajskih avtonomistov je izzval odgovor celega deželnega zbora v Lvovu. To skladanje in merito, složnost v sklepanju, ozka konstitucionalna zveza mej večino parlamenta in deželni zakonodajni zborom, vse to tvori dokaz, da bi ideje ravnopravnosti in avtonomije, ako bi zmagale, zagotovile Avstriji pravilno delovanje legislativnega in administrativnega stroja ter bi se utrdilo mirno razvijanje avstrijskih nalog. Povdarjanje tega ni bilo nikdar tako umestno, kakor dandanes, ko so dovedle centralistično-liberalne stranke parlament do bankrota ter prerezale ustavnemu življenju žile. — Rusinski deželni poslanci z adresnim načrtom niso zadovoljni, in dr. Okunievski je izjavil, da ne bodo nikdar glasovali za gališko avtonomijo, ker se boje, da se jim bo poslej godilo še slabše; posl. Barwinski pa je zahteval pred vsim zavarovanje narodnih in kulturnih maloruskih interesov. Kakor znano teže Malorusi za tem, da se Galicija razdeli na dva dela: v poljski in maloruski.

Macedonsko vprašanje smatrao „Novosti“ za jako aktualno in trdijo, da se bliža konflikt. Pišejo namreč: To vprašanje je zopet, a v najmanj vsečni obliki in dnevnem redu. Pred vsem treba pripomniti, da v Macedoniji ne žive samo Srbi in Bulgari; tudi Grki in Rumuni imajo pravico na jelen del te pokrajine. Že lani smo predlagali tem štirim državam, naj se sestavi, da se izognejo konfliktu, sodeč, ki bi sestajalo iz učenjakov in politikov in bi določilo meje upliva omenjenih narodov. Dandanes poudarja vsak narod le svoja prava ter noče slišati o sosedih, zato pa se nam zdi macedonski konflikt skoraj neizogiben. Velevlasti bodo imele še hude skrbi radi tega vprašanja, in možno je, da dozorijo celo do evropske vojne! — Srbski ministerski predsednik Gjorgjević se je izrazil, da je srbska propaganda v Macedoniji samo kulturna in miroljubna. Srbija gotovo ne bo prva, ki bo si žela, naj se Macedonija razdeli. „Mi ne želimo, je dejal Gjorgjević, igrati velevlasti ali izzvati razbur-

jenje v Evropi, toda odločeni smo, da ne trpimo, da bi diplomatije za zeleno mizo sklepali glede srbskih razmer, ne da bi poslušali srbskih reklamacij.

Rusija in Anglija tekmujeta sedaj, kdo bo Kitajski posodil denar. Ruski poslanik je sporočil kitajski vladi, da mora Kitajska angleško ponudbo vsekakor odkloniti, kajti Rusija ji da posojilo pod taistimi pogoji. Francoski poslanik Rusijo krepko podpira. To tekmovalstvo se zdi celo smešno, a ima jako resno ozadje. Vlast, ki da Kitajski posojilo, dobi za dolgo dobo odločilni vpliv v Pekingu in v Vzhodni Aziji sploh. Skoraj vse londonsko časopisje je izredno bojovito in splošno se trdi, da se bliža opasna kriza radi vzhodno-azijskih razmer. „Standard“ piše: Rusija in Velika Britanska sta dospeli do točke, kjer mora jedna ali druga odnehati. Velika Britanska po se ne sme nikakor udati. Sedaj se odloči kdo je močnejši. Peterburg nam je vrgel rokavico, ako se umaknemo, potrdimo, da ima Rusija pravico Kitajsko trajno kontrolirati. V istem smislu se izražajo vsi ostali časopisi.

Položaj v Perziji je po sporočilih ruskih časopisov grozilen. V Teheranu so našli zarotniško zvezo, katere namen je bil ubiti šaha Musaffer-Edina ter postaviti njega najmlajšega brata na prestol. Razkritje zarote pa je tudi pokazalo, da je v Perziji mnogo revolucionarnih odborov, ki so z vlado nezadovoljni in bujskajo narod. Te razmere so porabili Angleži tako, da so zasedli v perzijskem zalivu ležeče mesto Keren-Kader. Ruski listi pozivljajo vlado, naj tudi Rusija zasede kak kraj v kompenzacijo angleškega upliva. Kakor se vidi, sta si Anglija in Rusija prav povsod napoti, in končni konflikt je mej tema gigantoma neizogiben.

Dopisi.

Z Dunaja, 25. januarja. (Slovanski kostumni venček.) Kdor pazno zasleduje pojave slovanskega življa na Dunaju, priznati mora, da si je „Slovansko pevsko društvo“ pridobilo neveljavne zasluge za ojačanje slovanske ideje v prestolnici avstrijski. S pridobitvijo umetniško dovršenih koncertov v velikem obsegu pripomoglo je „Slov. pevsko društvo“, zlasti pod vodstvom našega Hubada, da je pesem slovanska prodrla i v nemškem mestu, da se divijo njeni krasoti tudi nasprotniki naši. A ne samo slovanska pesem se murljivo goji v društvu. „Slovansko pevsko društvo“ je v resnici danes središče dunajske slovanske elite, saj so v njem zastopane vse slovanske narodnosti. Dokaz temu, da zbira „Slov. pevsko društvo“ res vse slovanske narode okoli sebe, da reprezentuje dunajsko Slovanstvo, je prireditelj „Slovanskega kostumnega venčka“, kateri se bode vršil dne 6. februarja t. l. v dvoranah dunajske „Gartenbaugesellschaft“. Zastopana bodo pri tem v nekem vsa slovanska plemena v narodnih nošah, plesali se bodo vsi slovanski narodni plesi mej katerimi naj zlasti omenjamo slikovite moravske narodne pleske, pri katerih se pojo i moravsko-češke narodne popavke. Že pred dvema leti priredilo je „Slovansko pevsko društvo“ sličen kostumen venček, ki je v istini krasno uspel. Lani je ta prireditev iz neznanih vzrokov žalibog izostala, letos pa se je ideja slovanskega kostumnega venčka zopet sprožila, ter takoj obudila splošno zanimanje v dunajskih slovanskih krogih. Po pripravih sodeč, bode kostumni venček „Slovanskega pevškega društva“ tudi letos sijajno uspel, in mi le želimo, da bode pri tej slavnosti zastopana tudi slovanska narodna noša v dostojnem številu.

davkar! Prav zelo žal mi je, da sem vas po svoji neprevidnosti ranila.“

„Ah, malenkost, katera ni vredna besede.“

Kmalu se je Mila osvobodila strahu in zmedenosti ter postala prav ljubezniva z gostom, katerega je tako čuden slučaj dovel v hišo.

Tako se je začel Milin roman, ki pa se je razvil prav šablonsko. Davkar Dolinar je bil vdovec s tremi otroci. Rabil je ženo, saj je bil še zdrav in krepak, rabil kuharico, ker je rad dobro jedel, in mater za svojo deco. In tako se je zgodilo, da se je nekega dne začulo, da je Mila že Dolinarjeva nevesta, in poroka se je tekom predpusta tudi res vršila.

Sv. Anton je torej Milki res pomagal do moža ter si tako v zadnjem hipu še rešil stari svoj renomé.

In samo zategadel sem napisal to-le povestico. Slovenska dekleta — zlasti one, ki so žal že Miline starosti! — pa prosim, da store svojo dolžnost, ker le tako je mogoče, da bomo čitali v „Slovenskem Narodu“ na četrti strani prav mnogo poročnih inseratov. V to pomozi letošnji predpust prav obilokrat sv. Anton!

Iz Črnomlja, 25. januarja. Dne 16. t. m. vihrala je slovenska trobojnica raz hišo, v kateri ima svoje prostore zadruga obrtnikov. Ta dan vršil se je namreč prvi občni zbor novoustanovljenega „Slov. bralnega društva obrtne zadruge v Črnomlju.“ K občnemu zboru zbralo se je v krasno okičeni sobani občinstvo raznih stanov. Kot član osnovega odbora je gosp. R. Schiller v kratkem govoru označil potrebo in namen društva. Na njegov poziv je zbrana skupščina h koncu zaključila trikratni gromoviti „Slava“ presvitlemu vladarju. Na to vršila se je že naznanjena volitev, ter se je določilo, kateri časopisi se naročijo. Ker ima društvo lep namen, omikati in olikati obrtnika in oratarja ter gojiti prijetno zabavo, pristopilo je k društvu že nad 70 členov, kar je za razmere v našem mestu pač častno število. — Že 23. t. m. pa je prišlo lilo društvo „zabavni večer“, pri katerem je sodeloval društveni moški zbor in tukajšnja mestna godba na lok. Dokaj velika sobana, okrašena okusno z zelenjem ter slikami presvitega vladarja, Vodnika, Bleiweisa in Slomškega, prenapolnila se je kmalu ljubiteljev petja. Vdali smo poleg m. članov in njih družin tudi odlične gospe in gospode, ki so vedeli ceniti dobro izvajanje pevskih kot godbenih točk. Posebna pozornost se je obračala na novo zvežbani zbor. Čudili smo se, ko smo prvič začuli 20 naših fantov, ki so se v tako kratkem času tako dobro izvežbali. Zasluga za to gre našemu vrlému predsedniku in voditelju petja g. R. Schillerju, ki se ni vstrašil truda, ter se z največjo unemo lotil težavnega dela, pevsko izvežbati naše domače fante. Omeniti moramo tudi godbo, ki je pod spretnim vodstvom priljubljenega g. kapelnika Fr. Padéra jako ugodno rešila svojo nalogo. Po končanem vzporedi šli so udeležniki v druge sobe, kjer so se prav domače in prijetno zabavali. Po kratkem odmoru pričel se je živahen ples, ki je trajal pozno v noč. Tako smo z veseljem užili prvi zabavni večer. Hvala predsedniku tukajšnje čitalnice, ki je dovolil neke čitalniške stvari porabiti, hvala vsem drugim, ki so pripomogli društvu na nogo in mu omogočili, da je prvi zabavni večer ugodno uspel.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. januarja.

— (Poezija in proza.) Včerajšnji „Slovenec“ nam ne odgovarja veliko, pač pa po stari grešni svoji navadi uporabi tudi to priliko, da napada osebo, koja, po njegovem mnenju, stoji za našim listom. O ti osebi se trdi, da z veliko predrznutostjo laže in obrekuje, da baš radi tega blati in sumniči voditelja slovenske državnoborske delegacije, ker je ponudil narodni stranki pošteno in lojalno roko v spravo. Konča pa s hinavskim vslikom: Kako dolgo bodo pošteni elementi v narodni stranki še prenašali tako vedenje — tiste osebe, koje glasilo je „Slovenski Narod“? Kakor vidimo, so miroljubni gospodje pri „Slovencu“ jako bojaželjni. Svoje zanesljive priče nam do danes še niso naznanili, a vzlic temu neprestano trdijo, da je oseba, „koje glasilo je naš list“, proti dru. Šusteršiču spisala znani članek, in sploh vse, kar je naš list o sveti in nedotakljivi Šusteršičevi osebi kdaj obelodanil! Tako posopanje je najlažje! Drugim očitajo laž in obrekovanje, sami pa res — lažejo, ter se sklicujejo na zanesljive priče, kojih potem imenovati nočejo! Kdo se bo prepiral s tekimi osebami! Njihova skrajna perfidnost je znana, in kdor se je na besedo teh ljudij zanašal, je še velno pogorel. Spregovoriti hočemo samo o znani frazi, da je dr. Šusteršič narodni stranki lojalno in pošteno spravo ponudil. Tukaj je potreben popravek! Dr. Šusteršič uporablja svojo „lojalno in pošteno“ ponudbo za reklamo, ki je pa že zelo prisiljena. Res je ta voditelj slovenske državnoborske delegacije govoril, da hoče vse pozabiti, in res je tudi svoji stranki, ki je številnejša, na srce polagal, da mora ona postaviti prve ponudbe. Od tedaj je že precej vode v Savi poteklo, vršilo se je znano mešetarsko predposvetovanje, h kojemu so prišli zastopniki katoliško-narodnega kluba brez vsake informacije, in pri kojem se v imenu tega kluba ni stavila niti najmanjša ponudba, a do danes deželnozbornemu klubu narodne stranke še ni došla nikaka ponudba o spravi. Oni ponujajo spravo, a ponudbe ne stavijo nikake. Načelnik kluba narodne stranke je pri načelniku nasprotnega kluba že večkrat vprašal, kako to, da se vzlic domačim obljubam dra. Šusteršiča ne stavijo nikaki predlogi o spravi — in končno je dobil odlok, da katoliški klub pričakuje, da bode narodni klub najprej stavil svoje ponudbe. Če naj se sprava skuje, ponuditi jo mora — narodna stranka! Mi dobro vemo, iz kakih razlogov klerikalna stranka tako postopa, vemo pa tudi, da je tako postopanje nelojalno in

koscev razbite sohe sv. Antona. Na cesti pa je stal debelušen gospod srednje starosti, kateri si je z robcem brisal ranjeno roko, iz katere je curela na tesar rdeča kri. Začuden je pogledoval zdaj na tla, zdaj gori na obledelo Milo, katera je nekaj časa strmela na nepričakovani prizor, a se potem strahoma pomaknila nazaj v sobo.

„Moj Bog, kaj sem storila! Ranjen je... Uh, ta Anton, v koliko zadrego me je spravil! Kdo je ta gospod in kaj poreče? Morda bode celo menil, da sem namenoma treščila soho vanj. Naznani me še policiji!“

Nekdo je potrkal.

Vrata so se odprla, in vstopil je tuji gospod s kosci razbitega sv. Antona v roki.

Mila je pobledela, a takoj na to jej je zopet vsa kri šinila v obraz. Vsa je trepetala.

„Odpustite, gospod...“

„Blagovolite oprostiti, gospica, da se driznem sem gori! Donesel sem vam — žal, le kosce vaše sohe, katera vam je bila morda mila. Pred vsem pa dovolite, da se vam predstavim, davkar Dolinar.“

„Jako drago mi je; izvolite sesti, gospod

napočteno! Pred vsem pa se ne vjema z besedami dra. Šusteršiča, da mora klerikalna stranka najprej postaviti svoje ponudbe; ter vznepa sum, da hoče ta stranka v kalni vodi ribariti. Dr. Ebenhochov se nam je bati, naj so rojeni Nemci ali pa rojeni Slovenci! Zatorej se jih bojimo ter ostajamo skrajno previdni — in naj nas „Slovenec“ še tako napada! Toliko v pojasnilo da klerikalna gospoda ne bode živela v veri, da je s svojim psovanjem v kozji rog ugnala naš list, ali pa osebe, kojih glasilo je ta list“.

— (Slovensko gledališče.) Schillerjeva drama „Kovarstvo in ljubezen“ spada mej najstarejše igre našega repertoarja in je — to je pričal tudi pičli obisk včerajšnje predstave — tako znana, da nam ni treba o njej govoriti. Uprizorila se je igra poglavito zategadelj, da sta dobila gospd. Ogrinčeva in g. Kranjec priliko pokazati, koliko sta po obisku dunajske gledališke šole napredovala. Z zadoščenjem konstatujemo, da sta nas gospd. Ogrinčeva in g. Kranjec prav ugodno presenetila. Spoznali smo v njiju resnična igralska talenta, katera sicer še nimata tiste rutine, ki jo dobi igralec tekom časa, ako ima priliko igrati primerne vloge, katera pa imata lepo igralsko prihodnost, ako se bodeta s tisto marljivostjo in unemo kakor doslej učila in vadila. Gospd. Ogrinčeva je igrala svojo veliko ulogo živo in naravno s pristnim čutom, preprosto in resnično in naredila na občinstvo najboljši utis. Gospod Kranjec je s svojo ulogo dokazal, da se mu sme poveriti vsaka večja uloga in da postane s časom izboren predstavljalec karakterskih ulog. Občinstvo je tako gospd. Ogrinčeva kakor g. Kranjca odlikovalo z burnimi izrazi priznanja. Gospd. Ogrinčevi je bil vročen krasen šopek s trakovi, gospodu Kranjcu velik lovorjev venec s trakovi. Tudi z drugimi predstavljalci smo bili to pot posebej zadovoljni. Gospod Inemann je postavil finega umetniško-karakterizovanega rokoko-giganta na oder in popolnoma zaslužil, da ga je občinstvo pri vsakem nastopu odlikovalo. Gospa Danilova je izborna igralka in je tudi ulogo lady Milford igrala z velikim uspehom. Jako dobra sta bila gospod Danilo kot Ferdinand in g. Verovšek kot predsednik, zadoščal pa je tudi g. Perdan kot Miller. G. Danilo je zopet jedenkrat pokazal, da zna govoriti tudi naravno, brez nepotrebne patosa, in da zna tudi dobro igrati, kadar hoče. Pohvaliti je tudi gđ. Nigrinovo in Bitenčevo. Končno si štejejo v dolžnost, priporočati intendanci, naj da gđ. Ogrinčevi in gosp. Kranjcu večkrat priliko, nastopiti v večjih ulogah.

— (Pisateljskega društva) občni zbor se vrši nocoj ob 8. uri v goztilniških prostorih „Narodnega doma“. Ker je na dnevnem redu poleg volitve odbora tudi prodaja društvene hiše, je želeli, da se udeležijo občnega zbora vsaj vsi ljubljanski člani.

— (Desetletnica.) Iz Kočevja se nam piše: Minole dni obhajal je okrajni glavar g. dr. Ludovik Thomann pl. Montalmar desetletnico, odkar je prevzel vodstvo politične uprave v Kočevju. Tem povodom čestitali mu niso samo vsi občinski zastopi tukajšnjega političnega okraja, temveč tudi premnogi javni zasebniki ne glede na narodnost, in sicer večinoma osebno, drugi pismenim in telegrafičnim putem.

— (Tamburaši v Borovnici) priredé dne 2. svečana 1898 v restavraciji pod kolodvorom v nabavo tamb. godal veselico z naslednjim vspehom: 1. Govor, govori g. jur. A. Majaron. — 2. a) Naprej, b) Venec hrv. nar. pesmij, igrajo tamburaši. — 3. Na planine! Pojo pevci. — 4. „Ponesrečena glavna skušnja“, igra. — 5. a) Danici, b) Pozdrav Borovnici. Igrajo tamburaši. — 6. — ? — soloprizor g. teh. J. Majzija. — 7. Pogled v nedolžno oko. Pojo pevci. — 8. Brač solo s spremljevanjem na glasovirju. Igrata g. teh. Verbič in g. jur. J. Oblak. — 9. „Pihalnik“, šaljiv prizor. — 10. b) Venec vojaških nar. pesmij b) Sretan imendan. Igrajo tamburaši. — 11. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za osebo 40 kr., za rodbino 60 kr. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. K mnogobrojni udeležbi vabijo tamburaši.

— (Najdeno truplo.) Poročajo nam: Blizu vasi Beričevo so našli truplo 38letnega Antona Vlasica iz Soče v okraju Jaska na Hrvatskem. Mrtvec je ležal na travniku in je bil menda ubit.

— (Požar) Iz Železnikov pri Šk. Loki se nam piše: Danes zjutraj ob 1/4 4. uri unelo se je v hišici vodne žage g. Janeza Demšarja mej pilenjem in uravnavanjem noža, tako da jedinemu delavcu ni bilo mogoče udušiti nastalega ognja, dasiravno je delal z vsem naporom in se je pri tem težko poškodoval in opekel. Ogenj opazil se je od mnogih strani takoj, a vendar ni bilo mogoče ustaviti ognja; takoj je bila v ognji tikajoča se žaga

g. Jan. Globočnika. Nasreča je hotela, da sta odrekli delo obe brizgalnici, ker so vsled hudga mraza oledeneli ventili; vendar je dal Bog da se je silnemu napo u pridnih delavcev posrečilo obvarovati hišo Palmado, ki se dotika prve žage, in da vsled mirnega vremena ni silil ogenj na nobeno stran. Posebna hvala gre vsem nemnogoštevilnim gasilcem, jednako tudi sovedom Selčanom, ki so bili prav zgodaj na pogorišču, a žal, da iz istega vzroka niso mogli prepeljati svoje brizgalnice, kakor se naše rabiti niso mogle. Poškodovanca sta bila oba zavarovana, vendar le komaj za polovico vrednosti, kajti škoda na stavbi h orodju in blagu znaša 4000 gold. Požarna bramba bila bi skrajno potrebna, vendar danes ne bi mogla ničesar storiti, če tudi se je moralo danes veliko slišati.

— (Pretep na plesišču.) Piše se nam: V Trevnovi gostilni na Savi pri Jesenicah je 16. t. m. plesalo več delavcev z ondotnimi delavkami. Delavca S. Pogačar in Iv. Pucelj sta se mej plesom nehoté zadela ob tovariša Fr. Berčiča, ki se je začel vsled tega pripraviti. Nakrat je priletela od nekod prazna kupica ter zadela Berčiča v obraz tako nesrečno, da ga je nevarno ranila na čelu, na nosu in licu. Ranenca so odpeljali v fužinsko bolnico. Kupico je vrget delavec A. Globočnik, ki je znan pretepač. Izročili so ga sodišču v Kranjski Gori.

— (Narodna šitalnica v Ptuj) priredili v sredo 9. februarja t. l. v razširjenih prostorih „Narodnega doma“ plesni venček, pri katerem bodaviral godba ces. in kr. pešpolka kralj. Belgijski št. 27. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 3 gld. — Ker je vsled obilnih priprav mogoče, da se je pri razpošiljanji vabil, koja veljajo ob enem kot legitimacije za vstop, vrnila pomota in se temu ali onemu ni poslalo vabilo, prosim odbor uljudno iste, koji se na meravajo udeležiti, da kakor najhitreje naznanijo naslov društvenemu predsedništvu.

— (Iz deželnega zbora koroškega.) Slovenski poslanec Muri je stavil v 10. seji samostalni predlog glede praložitve državne ceste čez Jezersko, ki bi Spodnje Koroško prav zvezala z Gorenjskim. Po njega utemeljitvi se je predlog odkazal v 11. seji jednoglasno stavbinskemu odseku.

— (Iz Celovca) se nam piše z dne 27. t. m.: Današnje „Freia Stimmen“ poročajo in Bela Peči na Gorenjskem, da priredi ondotno gasilsko društvo dne 29. t. m. veselico s plesom. Odbor tega društva je pa dne 15. t. m. sklenil, da odslej ne bode več najemal češke godbe. Vidi se, da se je neukrotljivi nemški Mihelj priklatil celo na Kranjsko, kjer mu pa morajo še o pravem času ukloniti tilnik.

— (Imenovanje.) Trgovinsko ministerstvo je imenovalo dr. Iv. Slejka koncipistom pri tržaškem poštnem in brzojavnem ravnateljstvu.

— (Istrski deželni zbor) je sprejel z 21 glasovi proti 9 glasovom resolucijo italijanskega posl. Bubbe, s katero se zahteva, naj vlada deželni zbor zopet prestavi iz Pulja na staro mesto ter se očita vladi protustavnost in nezakonitost. Vladni zastopnik je zavračal ta očitanja in odbijal trditve, da je dala vlada s preložitvijo dež. zbora kako koncesijo Slovanom. Galerija se je morala širikrat izprazniti, ker so se poslušalci nečuvno vedli mej govori slovanskih poslancev.

* (Dvojčka in dvojčici) je porodila najedenkrat 40letna kmetica Ivanka Franović iz Lukešev v hrvatskem Primorju. Troje novorojencev je kmalu umrlo, mati je pa ostala zdrava. Bila je že dvakrat vdova; a ni dolgo temu, kar se je omožila v tretje s 26letnim mladeničem. Izvrstna ženska!

* (Zveri v človeški podobi.) V noči od 9. na 10. t. m. so napadli razbojniki železniškega stražnika blizu Novega Sada na južnem Ogerskem. Stražnik je ustrelil jednega napadalcev, a razbojniki so ga zmagali, zvezali njega in ženo ter nesrečnikoma začeli z živih teles kožo dreti. Kar zazvoni, v znak, da se vlak bliža. Toda to zlodejev ni ostrašilo; poslali so jednega svojih s svetilnico, naj da znamenje vlaku, kakor bi bil čuvaj na svojem mestu. V svojo pogubo pa je pokazal razbojnik vlaku rudečo luč, vlak se je ustavil, in slučajno na vlaku se nahajajoči orožniki so osvobodili žrtvi in polovili človeške zveri.

* (Hitro se je odločil.) Neki John Doerr iz Hobokena v Ameriki se je slučajno sešel s 30letno lepo vdovo, Graeco Wahrens. Na mah se je zaljubil v njo ter v teku pol ure pozval sodnika, kateri je zaljubljenca — poročil. Kdo ve, se li ta moderni zakon ne bo tudi tako telegrafično naglo razločil, kakor se je sklenil!

Telefonična in brzojavna poročila.

Krško 28. januarja. Velika dobrotnica krškega mesta podarila je krškemu županstvu 30.000 gld. s pogojem, da postavi o priliki

petdesetletnice vladanja Njegovega Veličanstva v Krškem javno bolnico. — Dr. Tomž Romih, župan

Dunaj 28. januarja. Ebenhoch je lahko ponosen. Zdaj so za njim pricapliali tudi krščanski socialisti, na čelu jim famozni Scheicher in še famoznejši Geismann. V današnji seji dež. zbora so sklenili, da je nujno razpravljati o predlogu, naj se razveljavijo jezikovne navedbe Nasvetovana resolucija izreka obžalovanje, da so se navedbe izdale, pravi, da se mora jezikovno vprašanje rešiti v drž. zboru in pozdravlja, da so se vsi Nemci združili na obrambo nemštva. Zajedno izreka, da je nižjeavstrijska izključno nemška dežela. Scheicher je rekel, utemeljuje svoj predlog, da se morajo jezikovne navedbe popolnoma preklicati, sicer se utegne z Nemci v Cislitvanski zgoditi tako, kakor se je z njimi zgodilo na Ogerskem. Hofer je rekel, da se je nemški Mihelj vzbudil, in da je pripravljen na najskrajnejši boj, nacionalec Richter pa je z navdušenjem slavil nemške klerikalce, ker so vstopili v nemški tabor. Pri meritorni razpravi je renegeat Philippovich zahteval, naj se uvede nemški državni jezik in naj se zagotovi Nemcem, da bodo primi inter pares. Weisskirchner je zagovarjal izključno nemški značaj dunajskega mesta in zahteval, naj vlada na podlagi § 14 regulira uradniške plače. Potem je začel govoriti knez Auersperg.

Dunaj 28. januarja. Po Auerspergu je govorilo še več drugih poslancev Schwarz je predlagal, naj se določi nemščina kot državni jezik, Lueger, naj se izreče, da je preklic jezikovnih naredb jedini pot, doseči urejene parlamentarne razmere. Deželni zbor je vzprejel vse predloge.

Dunaj 28. januarja. V „Linzer Tagespost“ se je zopet začel boj mej nemškimi nacionalci in liberalci. Ebenhoch se baje baha, da je imel liberalce in nacionalce za norca in jih pošteno opeharil. „Vaterland“ pravi, zagovarjajoč Ebenhocha, da ni zahteval družega, kakor tako revizijo jezikovnih naredb, v kakršno so privolili Čehi za časa grofa Bdenija, odstavek o ohranitvi sedanjih državnoopravnih uredb pa da ima namen povedati, da se z razdelitvijo Čške v troje jezikovnih pokrajin ne sme tangirati celokupnost Češke.

Dunaj 28. januarja. Danes zvečer nameravajo nemški tehni prirediti demonstracijo, da na ta način proglase svojo solidarnost s praškimi burši.

Praga 28. januarja. V današnji seji deželnega zbora je starosta nemških poslancev Nitzsche predlagal, naj se nastavijo tolmači, kateri bodo prevajali češke in nemške govore poslancev. Predlog je obudil viharo veselost. Lippert je predlagal ustanovitev kurij, katere naj imajo veto-pravico. Čelakovsky je interpeliral vlado, naj ne predloži v dolenjeavstrijskem deželnem zboru sprejeti zakon Koliško v sankcijo, Zátka je interpeliral radi sleparstev, s katerimi so zmagali Nemci v Budjejevicah, Herbst pa radi izgredov povodom teh volitev.

Praga 28. januarja. Koncem današnje seje voli dež. zbor člene odseka, kateri se bode posvetoval o predlogih grofa Buquojia in dr. Schlesingerja. Nacionalec Schücker bo izjavil, da Nemci v ta odsek ne vstopijo.

Praga 28. januarja. Češko časopisje razpravlja obširno o Ebenhochovem nastopu v gorenjeavstrijskem dež. zboru. „Politik“ pravi, da večine desničarjev več ni, a druge več ne tudi ne, sploh pa je dvomljivo, če se da druga večina sestaviti. Čehom ni treba biti malodušni. Izstop nemških klerikalcev bo drugm desničarjem samo nagib, da se še tesneje oklenejo drug družega, potem bo nemogoče, sestaviti kako večino proti njim. „Národní Listy“ pravijo, da Ebenhochove besede ne morejo ostati brez posledic. Kar se je zgodilo v Lincu, se je zgodilo s sodelovanjem Gautscha. Vlada ni mogla razdružiti nemškega kartela, zmagala je taktika nacionalcev, in to mora uplivati tudi na taktiko Slovanov. Tem se boja ni treba bati.

Naredno-gospodarske stvari.

Novi eksekutivni red.

(Konec.)

Celo na boljših naših kmetijah ni dobiti dosti več premičnin, nego jih spada k fundusu, na manjših kmetijah jih pa ni skoro nič. Fundus je lahko vse, tudi konj, tudi za prodajo namenjeni vol, a fundusa se eksekucija na premičnine ne sme dotakniti. Statistika kaže, da je polovica slovenskih kmetij zasadena po hranilnicah. Dotični posestniki morajo torej, kadar pritiska sila, iskati denarja drugod, na druga, na tretja mesta. Kdo jim bo kaj dal? Bati se je, da uniči novi eksekucijski red ves kredit našega kmeta in vprašanje je sedaj: ali se je s tem kmetu pomagalo?

To vprašanje moramo zanikati. V sedanjih razmerah, ko je velike 50 do 100 oralov obsežne kmetije na prstih šesteti, ko so kmetije komaj po 10 do 20 oralov velike ali še manjše („polovice“, „maseljci“) bo naš kmet iskal kredita pri posojilnicah, pri meščanih, pri spekulanti in pri oderubih, a dobil ga ne bo nikjer.

Jesti pa bo moral. Redil bo živino za kupca; prodal jo bo po zimi, prvo spomlad, ko ima najmanjšo ceno, in ostal bo brez živine.

Tu se vidi, kako nesrečno so roke veleposestnikov premenile prvotni načrt eksekucijskega reda. Na latifundije se je mislilo. Boste videli, kako se bodo še večkrat v bodoče kmetstva posestva na drobno prodajala! To bo kupčija! Notarji in advokati na deželi, omislite si dosti blanketov za kupne pogodbe! Revnejši kmet bo hodil pot nizdol — v kmetški proletarijat. Bajto si bo rešil, ali morebiti še kap ne bo bila na njemu lastno zemljo. Mesto da bi se skrbelo za to, da nastanejo večje in velike kmetije, so se parcelirani vrata na široko odprla in se silijo manjši in večji kmetje v kmetški konkurs, ki dela majhne batarje.

Poglejmo eksekucijo na premičnine po novem eksekucijskem redu. Joj, to bo hitro šlo! Ne smeš ustaviti eksekucije, drugače moraš pol leta čakati, da jo smeš nadaljevati, in če prej leto mine, izgubiš zastavno pravico! Koliko obrtnikov si je s tem rešilo življenje, da so po rubežni premičnin v obrokih plačali svoje dolgeve. Zdaj se jim vrže vrga okolo vratu. Večje trgovine obrtnije so živele od tega, da so na obroke prodajale. In eno uradništvo, ki mora kredita iskati, je v nevarnosti, da pride to, kar se mu sme v eksekucijo potegniti v najhitrejšo eksekucijo, ki se ne sme ustavljati brez čelga plačila. Kdo bo tem kredita dajal, da bi svojih dohodkov ne riskiral. Od tega kredita živi tisoč obrtov, trgovin, in vse pridejo v stagniranje!

Na pogled se novi eksekucijski red kaže kot socialnopolitično dobro delo, pa je neznansko trd ravno za revnejše sloje. Pa še to prisilno oskrbnostvo! Za velike grajščine, ki niso dosti obremenjene, še gre, ali za naše kmetije je ta ustanova neravnost zlo. Vse bo oskrbnik pobral in njegovi delavci, in kmet in upnik ne bosta nič imela od tega, lastnik kmetije je po njej živ zakopan do ust.

Nesreča je tudi, da so to novo nemško stvar kar hitro upeljali v Avstriji, ki ima celo drugačne premoženjske razmere kakor Nemčija, v Avstrijo, kjer je toliko latifundij in toliko malega kmeta in majhne obrtnije! V našem parlamentu je premalo praktično izgojenih mož, mej poslanci je komaj četrtina popolnoma neodvisnih, pametnih, v kakem obrtu, trgovini, kmetstvu delujočih, trpečih, mož in tedaj pač teorije lahko hodijo v klasje.

Komaj je tri tedne preteklo, kar se dela po tem novem eksekucijskem redu in že upije oni, ki bo po njem tepen. Hitrost, malo stroškov, lepe stvari, ali če ta preki sod do grla seže, naj zlodej vzame to hitrost in kaj bo profita! Še jedenkrat toliko višjih, nižjih uradnikov bo treba, in ko ta hitrost pokonča lep broj ekonomičnih eksistenc, bo ta armada uradništva zevala od dolzega časa, a v službi bo ostala 40 let in — penzije tudi še 15 let trpijo!

S. K.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 25. januarja: Lucija Škerjanc, strošnica, 72 let, pljučnica.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
27.	9. zvečer	746.1	-0.1	sr. sever	oblačno	
28.	7. zjutraj	746.6	0.0	sr. avzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	746.2	4.8	sl. svzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura - 2.7°, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	gld.	50	kr.
Avstrijska zlata rentna	122	gld.	05	kr.
Avstrijska krona rentna 4%	102	gld.	85	kr.
Ogerska zlata rentna 4%	121	gld.	25	kr.
Ogerska krona rentna 4%	99	gld.	30	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	932	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	361	gld.	75	kr.
London vista	120	gld.	—	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	75	kr.
30 mark	11	gld.	75	kr.
30 frankov	9	gld.	53	kr.
Italijanski bankovci	45	gld.	35	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	68	kr.

Dne 27. januarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	162	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	gld.	25	kr.
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	130	gld.	40	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	98	gld.	60	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	163	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	gld.	25	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	198	gld.	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	477	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	27	kr.

Stanovanje

z dvema velikima, suhima in svetlima sobama in soprostorji — s krasnim razgledom na tri strani — odda se s 1. majem t. l. v novi hiši Ivana Bavdek-a, na Karlovski cesti št. 32. (142—1)

Išče se gostilna

v našem na dobrem kraju in pod jako ugodnimi pogoji v Ljubljani. Pismene ponudbe pod „gostilna“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (187—3)

Resna ženitna ponudba.

Mlad trgovski poslovodja, ki želi v kratkem času prevzeti trgovino in boljšo gostilno od svojega sorodnika v jako dobrem kraju, poročil bi se rad s pošteno, olikano gospico, ki ima vsaj par tisoč goldinarjev premoženja in veselje do trgovine. Tajnost zagotovljena. Resne ponudbe, ako mogoče s sliko, katera se vrne, naj se pošljejo pod „Resno“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (125—3)

Na brezimna pisma se ne ozira.

Ces. kr. avstrijske dr. avne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selzthal v Ausse, Solnograd; des Klein-Reifling v St. yr. Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontab-l, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selzthal v Solnograd; des Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; des Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomst, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; des Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Mariine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curih, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Neveke mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—22)

POZOR!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravnistvo „Ljubljanskega Zvona“.

Proti kašlju in nahodu, osobito dece, proti zastizenju, boleznim v vratu, želodcu in mehurju priporoča se najboljše (1874—8)

Koroški rimski vrelec.

Varstvena znamka. najboljša namizna voda.

Zdravilišče in letovišče, postaja Prevali, pošta Kotlje (Köttellach) Koroško.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, in Lase-niku; v Kranju pri F. Dolencu; v Radovljici pri O. Homannu; v Trzinu pri Fr. Reitharck.

Mayer-jeva Café-restavracija.

V soboto 29. in v nedeljo 30. januarja

Varietè-predstava

pevske družbe

Franc Meier in Eliza Hofer

C. Ried

Lina Stein

ventrilokvist.

koncertna pevka.

Vsi artisti so iz Orfeja Somossy v Budimpešti. (147—1)

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1, v Knezovi hiši

obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

(144—1)

brez odbitka rentnega davka, kojega zadruga sama za vložnike plačuje, na kar se občinstvo opozarja.

Uradne ure vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okrožnih zdravnikov na Kranjskem:

- 1.) v Bohinjski Bistrici z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja;
- 2.) v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.;
- 3.) v Litiji z letno plačo 600 gld.;
- 4.) v Velikih Laščah z letno plačo 700 gld.;
- 5.) v Vipavi z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služeb pošljejo naj svoje prošnje podpisane mu deželnemu odboru

do dne 28. februvarja 1898

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se pa bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 24. januarja 1898.